

DÉLVIDÉKI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szidon József könyvnyomdája, Lugos (Vértés-palota).

Felolós szerkesztő:

Dr. HAUS JÓZSEF.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Előfizetési árak

házhoz küldve vagy bérmentes postai szétküldéssel:
Egész évre . . . 16 kor. | Negyedévre . . . 4 kor.
Félévre . . . 8 " | Egyes szám ára 16 fillér.

Magyarország külföldi világitásban.

Hiába törekedünk a kultura lajtörjának legmagasabb foka felé, hiába iparkodunk a művelt Nyugot minden figyelemreméltó jó példáját követni s hiába minden eredeti, uttörő vállalkozásunk: Európa nemzeti csak nem akarnak megösmerni igazi mi oltunkban.

Ha a napilapokat olvassuk, gyakran akadunk külföldi újságokból átvett tudósításokra, melyek tanúságot tesznek arról, hogy a külföld teljesen téves, a valósággal homlokegyenest ellenkező képzeletet alkot a három-bérc négy-folyam szép vidékéről és annak népéről. Ez bosszantó. De ha rosszakaratból történik a ferde ismertetés, indító okánál fogva természetesnek találjuk. Hiszen mindenkinek van ellensége s nem mindig az a legrosszabb, kinek legtöbb a haragosa. Itt is jogosult az óhajítás, hogy: »Uram, mehets meg a barátaimtól, az ellenségeimmel majd csak elbánok!« Igen, nem az ellenség a rosszabb, hanem a jóbarát, ki bizalmunkat bírva legtöbbet árt nekünk. Különösen pedig a német jóbarát, a kiről pedig világszerte állítják, hogy alaposág dolgában semmi más nemzetbeli még csak meg se közelíti. Am a mi hír Németországban kél hazánkról, a között csak elvéve akad olyan, mely ne viselné magán a jóakarát bélyegét s mégis igaz volna. Látszik e híreken az az igyekvés, hogy a rokonszenv megnyilatkoztatásának tekintsék. S ha az »alapos« mű nyomdafestékebe öltözködik »alaposan« megfeketit minket. A külföld érdekesnek tartja ezeket a híreket s még fel is keltik irántunk a szimpátiát. Még is mi magyarok minden egyes betűjükből egy-egy kaján ördögöt látunk reánk vigyorogni, mely nem jó egyébre, mint hogy incselkedjék velünk. Az igazság bujósdit játszik e leírásokban s ha itt-ott mégis kikandikál, félve, hamarosan elrejtőzködik egy-egy vaskos ferdítés, hazugság mögé.

Legérzékenyebben érint az a külföldön meg mindig meggyökeredzett közjogi tévedés, hogy Ausztriának alárendeltje vagyunk. Pedig e tévedés miatt a külföldi lapoknak ma már nem is tehetünk szemrehányást. Tessék csak kézbe venni valamely külföldi német lapot, s tapasztalhatjuk, hogy még a legtávolibb németbirtokos város lapjában is sokszor hasábos tudósítások vannak a magyar országgyűlés üléséről. A ki elolvassa e tudósi-

tásokat (kérdés csak: hányan olvassák el?) lehetetlen, hogy annak helytelen fogalma maradjon közjogi viszonyainkról. Különös hogy a sajtó nagyhatalma éppen a mi ügyünk szinte teljes kudarcot vall. A nagyközönség — még a műveltebb része is — közömbös hazánk dolgai iránt. Legteljebb, hogy néha-néha futólag átnéznek a magyar parlament üléséről szóló tudósításokat, s az »alaposág« nem igen bántja a tisztelt németeket, hogy kivernek a fejükből, miképp Budapest Ausztriának egy vidéki városa. E sorok írója sokat érintkezett Franciaországban, Svájcban, Németországban és a Németországhoz tartozó Elzász-Lotharingiában előkelő, művelt emberekkel, mégis ritkán találkozott olyanokkal, kik, dacára, hogy magyarok mutatkoztak be, osztráknak ne tartották volna. Egyszer-kétszer azután megmagyarázza az ember hogy a magyar nem osztrák. Mivel azonban rendszeren nem azért időzik külföldön, hogy közjogi fejtegetéseket tartson, hanem egyéb fontos miszsiója szokott lenni, hamarosan beleun a sok magyarázásba, annál inkább, mert foganatja ennek ugys csak ritkán van.

Ha megvan a németekben ez a kitünő erénye, a mit alaposágnak neveznek, miért tagadják azt meg éppen hánktól? Erőnekerejével a romantika köntösébe kell bujtatni a magyarokat, hogy érdekesek legyenek? Feltétlenül szükséges, hogy nomád életet éljünk, hogy ingben-gatyában járjunk a nyers húst a nyereg alatt puhítsuk, a helyett, hogy megfőznők, kisütnök és a Bakony haramiáinak sohasem szabad kiveszniök, csak hogy megőrizzük érdekességünket? Az a nagy kulturumunka, mit a legutóbbi évtizedekben végeztünk, utólérve, több irányban túl is szárnyalva szomszédainkat, nem lehet jogozim a rokonszenvre?

Ugy látszik, Európa olvasóközönsége ezzel nem törődik annyit, mint a regényességgel. Tudási ingerét inkább csiklandozza az a fantázia, hogy Európa közepén egy az első évezred erkölceit és szokásait követő nép lakik, mely lovagias, vendégszerető, vitéz és merész, de miveletlen. Az igazságban nem rejlik annyi vonzó erő, mint a legendában. Kultura, civilizáció odahaza is van — kit érdekel, ha Magyarországon is elterjedt. Ellenben a szegény legény, a csikós, a betyár — ez már aztán valami! Erdemes vele foglalkozni, megismerni. Természetesen csak jó távolról, mert ki fogja ezért kockáztatni életét? Ki akarna érintkezni a tisztelt

kanász urakkal, kiknek egyéb dolguk sincs, mint fényes nappal bicskáikkal tuczatszámra leszurni az embereket?

A külföldi közönség hazánkról alkotott véleményének e leírását sokan tulzottnak fogják találni. Ezeknek csak azt mondhatom, hogy ennél még sokkal bizarabbakat hallottam külföldön hazánkról.

Mit kellene ez ellen tenni? Mert elvégre mégse hagyhatjuk magunkon száradni az ilyen szemenszedett hazugságokat.

Az idegenforgalom tervbe vett emelése nem segít ezen, — egyszerűen azért nem, mert az idegen forgalom, minden erőltetés dacára, se emelkedik. Miért nem, azt itt most nem kutatjuk. Csak konstatáljuk a tényt, hogy nem csalogathatjuk ide az idegeneket oly számban, mi épp személyes meggyőződés révén a külföld megösmernhetné rólunk az igazságot. A külföldi újságok cikkei sem bizonyultak célrányosaknak, még pedig két okból: először a már fentebb említett felületességnél fogva, melylyel a külföldi közönség átsiklik rajtuk, másodsor meg azért is, mert nom elég sűrűn jelennek meg. Arra kellene törekedni, hogy a külföldi újságok, bővebben kapjanak és tényleg közöljenek is hazánkból vonzóan megírott, érdekes, mindenk fölött pedig igazsághű cikkeket. Nem tehát annyira a népeletét, nagyrésben már veszendőbe ment romantikájával, vázolják e cikkek, hanem inkább a civilizációnak hazánkban való haladását tükrözzék vissza. Elég sok a jőnevű írónk, aki idegen nyelven is tud írni, ha nem sajnálnák a fáradságot, könnyen megoldhatjuk ezt a hazafias feladatot.

Azután meg, ha egyikünk — másikkunk külföldre vetődik, iparkodjunk leküzdeni a külföldiek közömbös felületességét s ne resteljünk társalgás, beszélgetés közben felvilágosítólag hatni azokra, kik hazánkról megrögzött tévhitet táplálnak. Gyakran egy-két meggyőző szóval több eredményt érünk így el, mint hosszú unalmas újságismertetésekkel, melyeket el se olvasnak.

Csak vállvetett, közös fáradozásokkal érhetjük el, hogy a külföld végre megösmernjen a magunk igaz képében s ne tartson minket továbbra is »édekes« népnek.

A szerkesztőség, kiadóhivatal és könyvnyomda városi és megyei távbeszélő-száma 91.

Podwinetz Izidor butor, pénzszekevény, varró-és írógépjavitó-műhely Lugos Izabella-sajtóház

UJDONSAGOK.

Lugosi esküdtek. Folyó hó 21-én tartott meg a lugosi kir. törvényszéknél Vojnich Gedeon elnöke alatt, az októberi tárgyalásokra, az esküdtek kisorsolása. Kisorsoltattak rendes tagnak: Dr. Turchányi Tihamér, Hengye Frigyes, Hirspek Ágost, Kemka Gyula, Szedlak Imre, Dr. Petrovics István, Fabry Kálmán, Katona Lajos, Groszavsku Konstantin, Karabas Demeter, Budintian János, Gergő Károly, Langer Jenő, Schrittwieser Lipót, Gaal Zsigmond, Lang Ignác, Kukovinszky Ártur, Dr. Szörényi Artur, Fejér Samuel, Dr. Fényes József, Dr. Oprea Aurel, Gedeon Mátyás, Dr. Makay Ágost, Pop Lajos, Okolicsányi László, Dr. Szöllösy István, Ornstein Albert, Pop Virigil, Simo Pál. Pó esküdtek: Popetz Simon, Földváry Antal, Mastetiú Antal, Hegyesi Arnin, Grünberger Samuel, Gáspár Pál, Németh István, Engel Jágó, Rosenthal Adolf és Mózes Hermann.

Fogyasztási adó megváltása. Múlt számunkban jelentettük, hogy a pénzügyminiszter a bir- és huszfogyasztási adó megváltásáért a vá ostól 50.000 korona évi bért kért. Azaz 10.000 koronával többet mint a jelenlegi évben. Engedmény kieszközölése végett a városi közgyűlés bizottságot küldött ki. Marovszky Árpád polgármester, Dr. Fényes József és Bredicean Coriolan Budapestre utaztak és tényleg eredményt értek el, amennyiben a pénzügyminiszter 8000 koronát elengedett. Így tehát az évi bér 42.000 korona lesz.

Dr. Katona Béla koronaügyész-helyettes halála. Budapestről írják: Székely Ferenc koronaügyész táviratot kapott, mely bejelent, hogy dr. Katona Béla koronaügyész helyettes szerdán éjjel a gömörmegyei Csetneken, hol szabadságidejét töltötte, hirtelen meghalt. A hír a bíróságoknál nagy megdöbbenést okozott, annál is inkább, mert a javakorbeli koronaügyész-helyettes még nemrég teljes egészségben és életvidorán hagyta el helyét a kurián, hogy négy héten át kipihenje nyári munkájának fáradalmait. Dr. Katona Boros Jenő született 1855. január 27-én 1876-ban letette a jog- és államtudori szigorlatokat s még ugyanezen évben avatták doktorrá 1877-ben a zilahi törvényszékhez nevezték ki jegyzővé s 78-ban ügyvédi vizsgálatot tett. 1882-ben ügyész lett Kecskeméten s 1886-ban hasonló minőségben helyezték át a budapesti törvényszékhez. 87-ben kir. ügyész lett Lugoson, majd 1901-ben Temesvárra, 1892-ben Budapesten és 1895. júniusban kir. főügyész-helyettesnek nevezték ki Budapestre. A koronaügyészség felállításakor 1900. február 7-én koronaügyész-helyettes lett a királyi kurián, ahol mostig nagy ügyszeretettel, buzgalommal és jogi tudással töltötte be helyét. Az elhunyt koronaügyész-helyettes tavaly nősült meg harmadszor. Igen kedvelt és humánus ember volt egész életén át. Tevékeny részt vett a budai ref. egyházközség ügyeiben, nemkülönben vezérszerepet vitt a gyermekmenhely, jogvédő és rabsegélyező egyleteknél, valamint más jótékony-célú intézményeknél.

Vesztett macska. Szerdán délután a tűzrakatlan közelében egy vesztett macska megharapta Dura Lajos mázoló tanonc jobbját. A rendőrkapitányság a sérült fiút a budapesti Pasteur intézetbe szállította.

Hirdetmény. A kir. szegedi II. honvéd kerület parancsnokságnak folyó évi 5088. számú rendelete alapján a Lugoson átlomászó 1-ik és 2-ik, Aradon levő 3-ik és Orsován levő 4-ik zászlóaljainál 1905. évi január hó 1-étől

december hó végéig összegyűlő különféle hulladékok eladása illetve megvételének ajánlati tárgyalás utján való biztosítása folyó évi október hó 18-án d. e. 9 órakor Lugoson az ezredkezelőbizottsági irodában fog megtartatni, melyből a vállalkozni óhajtok által I. koronás bélyeggel ellátott ajánlatok és 60 korona bánatpénz a fentebb kitűzött határidőre az ezredkezelőbizottságához Lugosra beküldendők, megjegyzetjük, hogy azon esetben, ha kedvező árak ajánlatnak a hulladékok eladására vonatkozó szerződés 3 évre is megkötődhet lesz.

Dalestély. A Lugosi Iparosok Dalköre 1904. október 1-én szombaton a »Magyar király« szálló nagy termében Valker István egyleti karnagy vezetése alatt táncozzal egybekötött dalestélyt rendez. Beléptidij személyenként 1 korona. Pénztárnnyítás 7 órakor. Kezdeté esti 8 órakor. A tiszta jövedelem a leltár gyarapítására fordítottatik. — Műsor. 1. Erkel Sándor: »Dalra, magyar!« férfikar. — 2. Abt Ferenc: »Waldandacht.« vegyeskar. — 3. Liszt Ferenc: »Csata előtt.« férfikar. — 4. Joan Vidu: »Resnetul Ardealului.« vegyeskar. — 5. Koch z. L.: »Drah' di' um.« férfikar. — 6. Gál Ferenc: »Magyar népdal egyveleg.« vegyeskar.

Megbüntetett kivándorlási ügynökök. Szent-András községből az utóbbi időben igen sok ember vándorolt ki Amerikába. A hatóság kiderítette, hogy az embereket Ronf Jakab, Dieszmann Miklós és Zahie Zsurmann kivándorlási ügynökök esábitották kivándorlásra, Miessler brémai ismert czég megbízásából. Temes vármegye központi járásának főszolgabírója ezért Renfot 600 korona pénzbüntetésre, esotéig 60 napi elzárásra, Dieszmann és Zahie pedig egyenként 300 kor. pénzbüntetésre, esetleg 30 napi elzárásra ítélte.

Szüreti ünnepély. Meghívó, a lugo-i munkásegyletek által vasárnap, 1904. évi október hó 9-én a »Magyar király« szálló nagy termében tartandó szüreti ünnepélyre egybekötve nemzetközi világpostával, tánczoszorúval, konfetti- és szerpentinkorzóval stb. stb. A zenét Adamovits Gyuri zenekara szorgalmazta. Beléptidij: előre váltott jegy 60 fill., este a pénztárnál 1 kor. Jegyek előre válthatók az egyesületek helyiségében, valamint a rendező-bizottság tagjainál és a bizalmi férfiaknál. A tiszta jövedelem a Lugosi Népművelő-Egylet és a szak-egyesületek javára fordítottatik s ennél fogva felülfizetések köszönettel fogadtatnak a hirdapilag fognak nyugtáztatni. Kezdeté este 8 órakor. A látogató közönség jó szórakozásáról a vigalmibizottság gondoskodik.

Mormon apostol Temesvárról. Feljelentés folytán a rendőrség ma letartóztatta Mathis Jon utai (Észak-Amerika) illetőségű mormon apostolt, aki tegnap a Józsefvárosban igyekezett a mormon szektának új hívőket szereztetni. Szerencsére azonban Temesvárról eddig nem sikerült neki az új tant valakivel elfogadtatni. Kihallgatás után Beó Ferencz rendőrkapitány utasította az apostolt, hogy még az nap elhagyja a várost.

Csendőrök és tolvajok harcza. Ismét a fegyveres tolvajok garázdálkodásáról kapunk hírt. A múlt héten ugyanis három komlósi oláh, Dogariu Matje, Damján Vikentie és Herzovit Miklós társaságba állott és együtt kirándultak a határba kukoriczát lopni. Meg is raktak két kocsi-t s úgy 3-4 óra tájban reggel jöttek be felé a községbe, hogy a lozott kukoriczát eltegyék. A salu széléhez érve, találkozták egy esendőjárőrrel, amely megállította őket és kérdezték, hogy honnan hozzák a kukoriczát, egyuttal átvizsgálták az első kocsit. Mig a csendőőrök az első kocsit körül foglaltoskodtak, addig a második kocsin ülő Dogariu Matje

megfordult kocsijával és elakart szökni, de az egyik csendőőr odangrott, hogy megállítsa, mire Dogariu forgópisztolyt vett elő és a csendőőrre lött, egyuttal a lovak közé is vágott és gyors vágatással elhajtott. A csendőőrök erre utána löttek, de a lövésük nem talált. Amíg a csendőőrök Dogariu után lövöldöztek, azalatt az első kocsin ülők is elmenekültek, de mivel a csendőőrök ismerték Damjánt és Herzovitot, még az nap elfogták őket. Dogariut is megkerítették és a forgópisztolyt elkobozták és vasra verve bevitték másik két társával egyutt a nagy-kikindai ügyészség fogházába.

Temesvári szti. Mihály országos vásár. Temesvárról írják nekünk a következőket: A folyó évi augusztus havában tartott szti. Jakab országos vásáron a felhajtás szarvasmarhában, sovány sertésekben és lovakban az általánosan érezhetővé vált takarmányhiány folytán igen jelentékeny volt, de eladások a rossz árak miatt nem eszközöltek nagy számban, s a gazdák — kivált a jobb módban lévők — kedvezőbb eladási alkalomra vártak. A szeptember hó 29-én kezdődő szti. Mihály orsz. vásáron előreláthatólag a felhajtás még nagyobb lesz, azért, mert kinalatra kerülnek mindazon állományok, melyek átteleltési költségeit a tulajdonosok viselni nem bírják. Alkalmuk nyilik tehát a vevőknek szükségleteiket a temesvári orsz. vásáron előnyösen fedezni. Az augusztus havi orsz. vásáron fizettek: tinéért 44-46 fillért, vágómarháért 52-54 fillért járomökörért 54-56 fillért kilogrammonként élő súly szerint, I. rendű igasllovakért páronként 320-340 koronát és esikékért (remonte-lovak) darabonként 440-460 koronát.

A férj házi fegyeimi joga. Érdekes kérdésben döntött most végérvényesen a legfelső bíróság. László Tamás fehértemplomi magánhivatalnok fiatal feleségét porlekedés közben botjával megütötte, mire az asszony a büntető járásbírósnál könnyű testi sértés ezimén följe entete a férjét. A fehértemplomi járásbírósaág el is ítélte Lászlót 50 korona pénzbüntetésre és a törvényszék főlebbviteli tanácsa az ítéletet megerősítette. A vádlott semmi-égi panaszt jelentett be, a kir. curia azonban ezt most, mint alaptalant elutasította, még pedig a következő érdekes indokollással:

Vádlott a Bp. 385. I. c) pontjának megfelelően azért jelentett be semmiségi panaszt, mert a terhére rótt testi sértést házastársan fegyeimi jogának gyakorlása közben követte el. Ez a semmiségi panasz azonban alaptalannak és mint ilyen, elutasítandónak találtatott, mert a férjet házastársával szemben a házi fegyeimi jog nem illeti meg.

Az amerikai kivándorlásról.

Az amerikai kivándorlás ügyét sehogy sem sikerült úgy elrendezni, hogy végre rend is legyen. Valahány hatóság van viléken, mind más-más magyarázatot ad a kivándorlási törvények Olvasóink és előfizetőink az utóbbi napokban nagy számban fordultak hozzánk felvilágosításért s panaszos leveleikben arra kértek, mondjuk meg nekik, mikép áll is tulajdonképen a kivándorlás ügye. Egyik másik azt s panasolja, hogy nem kapott utlevélt, vagy csak hosszú utanjárás és nagy kellemetlenségek árán juthatott hozzá. Miután a levelekre külön külön nem válaszolhatunk, e helyütt adjuk meg a kellő felvilágosítást:

Gróf Tisza István miniszterelnök kifejezetten kijelentette a képviselőházban, hogy a kivándorlót sem mi körülmények között sem akarja megfosztani a maga szabad elhatározásától. Mindenki arra utathatik, amerre utazni

akar. A miniszterelnök ugyancsak a képviselő-ház nyit ülésén hangsúlyozta, hogy egyetlen egy kivándorlót sem fognak arra kényszeríteni, hogy Fiumén keresztül hagyja el az országot. Ezen az utvonalon tizennyolcz napot kell a tengeren tölteni, hogy Amerikába eljussunk. A községi és körjegyzőket utasította ugyan a magyar kormány, hogy a kivándorlóknak a fumei tizennyolcz napos amerikai utazást ajánlják, ám a jegyzők ennél tovább nem mehetnek. Ajánlani ajánlhatják a hosszabb tengeri utazást, de nem kényszeríthetnek rá senkit. Mert, ha a kivándorló kijelenti, hogy Brémán keresztül akar utazni, ahonnan hét nap alatt éri el Amerikát, a jegyző az utlevelet Brémán át is köteles kiállítani. Az esetben azonban, ha a jegyző ezt mégis megtagadná, a kivándorlónak jogában áll a jegyző ellen azonnal panaszt emelni a vármegye alispánjánál. A vármegye alispánja majd elrendeli, hogy a jegyző adja ki a kivándorlónak a brémai utlevelet. Ha mégis akadna valaki, aki a kivándorlót egyéni szabadságától megfosztva, kényszeríteni akarja a fumei utra, az ellen sürgős beadványt kell intézni gróf Tisza István miniszterelnök, mint belügyminiszterhez, Budapestre. A miniszterelnök kétségtelenül igazságot fog tenni. Aki a brémai utlevelet megkapja, Oderbergen keresztül akadálytalanul utazhat Brémába és onnan hét nap alatt kijut Amerikába. Az ügynököktől senki semmi esetre se ijedjen meg. Az ügynök, vagy megbízott senkit föl nem tartóztathat s ha valamelyik mégis megkövetkeztetné, azt az ügynököt nyomban föl kell jellezni a miniszterelnöknél, még pedig az a legeszebb, ha a kivándorló ott, ahol feltartóztatják, rögtön sürgönyblankettát kér és az ügynököt gróf Tisza István miniszterelnök budapesti címére szóló táviratban kéri megbüntetni. A miniszterelnök ilyen esetekben tüstént intézkedik, hogy a kivándorló szabadon utazhasson, sőt arra is kell, hogy gondja legyen, hogy az ügynököt megbüntessék. A miniszterelnök az ügynököktől is megköveteli és kell, hogy megkövetelje, hogy a törvényt tiszteletben tartsák s azokat a kivándorlókat, akiknek brémai utlevelük van, ne háborgassák. Utlevél nélkül senki se utazék Amerikába. Már azért sem, mert hiszen utlevelet mindenki kap.

Humor.

Ajavíthatlan. Holgy (az útiúzenetben): Kérem, ne kérdezze mindig, tetszik-e még valami. Váárolok ami kell, anélkül, hogy ezt a hiába, való kérdést intézne hozzám.

A segéd (igen szolgálatkészen): Amint parancsolni méltóztatik! Kérem, tetszik még valami?

A természet különös játéka. — Mariska kisasszony vendégségben van ismerősöknel a család hét éves lánykájával egy szobában hál. Másnap reggel a kisnőke izgatottan közli mamájával: »Képzeld csak mama, Mariska néni czopjajával feküdt le!»

A közvetítő.

— Édes mama, megmondtam a szakácsnőnek, hogy majd oda ajándékozod neki néhány viselt ruhádat.

— Örült?

— Igen, azt mondta, hogy vannak szegény rokonai, és azoknak jók lesznek a te öltözékaid.

A takarmányhiány

lehet akármekora, azért a nagy marhák még sem fognak éhezni

Fogás.

— Uram kérem, szomszédné, kölcsönözze a leányát.

— Hogy értsem ezt?

— Szeretném, ha házukkal szemközt ülné kissé. Mert ha jönnek urak, akik nálam szobát akarnak bérelni, és bizonyosan ki fognak nézni az ablakon.

KLEIN SAMU
szobafestő és mázoló

Lugos, Szende-utca 5.

Kiadó-laptulajdonos: Szidon József.

Iszákosság nincs többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozapot.

Kávé, tea, étel vagy szesz-italban egyformán adható az ivó utda nélkül.

A Cozaport többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartozkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szesz-italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte:

»Igen, én is használtam ezt a remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten teljesen segített rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom és kétségbeesés, szegény, beestelenség és szegénység közepette éltem! De minek is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a magát magán ekképpen irányítsa és otthonát, goncterhes tüzhelyét ömögajóvá tudja varázsolni?»

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és beestelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek éle és számos évvel meghosszabbította.

Az intézet mely a Cozaport tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják egy próba adagot díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezeskedünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 110.), 71, High Holborn, London, W. C., ANGLIA.

(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérrel bérmentesítendőek.)

13283 tkvi szám. 1904.

Arverési hirdetmény.

A lugosi kir. tészék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Friedmann Abraham lugosi lakos vjhajtónak Kejár János és Mária részabányai lakos vjhajtást szenvedők elleni 75 k 30 f tőke s jár behajtása végett Friedmann Géza utóajánlata folytán Kejár János és Kejár Mária vjhajtást szenvedőknek a lugosi kir. tészék mint tkvi hatósága területéhez tartozó szkeus község 220. sz. tjkvben A. I. 1-6. sorsz. alatt felvett ingatlanból őket illető felelhányadot egészben az egyidejűleg kibocsajtott árverési feltételekben is részletezett összesen 605 kor. kikültási árán az 1904. november hó 29. én d. e. 9 órakor Szkeus községváránál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek szükség esetén a kikültási áron alul is elfogja adatni, azonban csak az utóajánlatilag kötelezett 110 koronán felül.

Arverelni kívánók tartoznak bánatpénzzül az ingatlanok kikültási árának 20 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 1/3 részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap alatt, a második 1/3 részét ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadik 1/3 részét ugyancsak az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5 százalék kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. állampénztár mint birói letétpénztárba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A megállapított árverési feltételeket a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál ugyanzintén Szkeus községváránál vagy a birói kiküldötténel megtekinthetők.

Lugos 1904. szeptember 3.

Bagyik kir. t. biró.

1409. 1904. v. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt birósági vjhajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenrel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbiróság 1904. V. I. 1403. sz. végzése következtében dr. Haus József ügyvéd lugosi lakos javára Krivinyanzu Botoroga Pavel és Haderen Stefan ellen 98 korona 7 fillér és jár. erejéig 1904. évi július hó 21. én foganatosított kielégítési vjhajtás utján lefoglalt és 1000 koronára becsült lovak, kocsik, sertések, szarvasmarhák, 2 boglya széna stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. biróság 1904. évi V. I. 1403/3 számú végzése folytán 98 korona 7 fillér tőkekövetelés, ennek 1904. évi május hó 31. napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmad százalék váltódíj és eddig összesen 45 korona 43 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Kricsován alperes lakásán leendő eszközlésére 1904. évi október hó 13. ik napján délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen javára is elrendeltetik.

Lugos, 1904. szeptember 18.

Schieszler Vilmos, kir. bir. vjhajtó

1407. végreh. szám. 1904.

Arverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenrel közhírré teszi, hogy a lugosi kir. járásbiróság 1904. évi V. I. 935. számú végzése következtében Dr. Haus József ügyvéd lugosi lakos javára Botoroga Pavel ellen 50 korona és jár. erejéig 1904. évi július hó 21. én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 660 koronára becsült 2 ló, koesi, szerszám, 1 anyakocsa, 4 malacz, 1 tehén, borjú, üsző és 2 boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbiróság 1904. évi V. I. 935/2 számú végzése folytán 50 korona tőkekövetelés, ennek 1903. évi január hó 16. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 37 korona 83 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Kricsován alperes lakásán leendő eszközlésére 1904. évi október hó 13. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Lugos, 1904. szeptember 18.

Schieszler Vilmos, kir. bir. vjhajtó.

Krassó-Szörény vármegye alispánjától
Szám: 2413/904.

Árlejtési hirdetmény.

A vármegyei árvalakalap tulajdonát képező a német-lugosi Templom-utca 9. házszám és a német-lugosi 75 számú telekjegyzőkönyv 161-162 lri szám alatt felvett (volt takarékpénztári épület) vármegyei árvalak a vármegye közönségének 1904 évi május hó 11-én tartott közgyűlésében 523 jkvi szám alatt hozott és a m. kir. belügyminiszter urnak 1904. évi augusztus hó 30-án 73228/II a sz. a. rendeletével jóváhagyott határozata alapján nyilvános árlejtésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Az árlejtés a vármegye alispánjának hivatalos helyiségében 1904. évi **október hó 27** napjának d. e. 10 órájkor fog megtartatni.

Írásban, vagy szóval árverezni kívánók tartoznak az árverés megkezdése előtt bánatpénzzel 5000 koronát készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban az árverés vezetőjének kezéhez letenni, megjegyeztetvén, hogy az írásbeli ajánlattevők, a beérkezett ajánlatok után szóbelileg is árve ezhetnek.

Vevő köteles a vételár felét az árverés illetve szerződés jóváhagyását követő 8 napon belül a lugosi m. kir. adóhivatalba befizetni, másik felét pedig évi 5%-os kamattal mellett 2000-2000 koronás agyenlő részletekben.

Lugoson, 1904. évi szept. hó 16-án.

Fialka, alispán.

A lugosi izr. hitközség.

A lugosi izr. hitközség tűzifa szükségletének biztosítására ezennel

verseny tárgyalást
hirdetek.

Szükséges mintegy 70-80 köbméter teljesen száraz, vörös hasábos bükkfa. Szállítandó részben október 15-ig a hitközség udvarába, részint a tél folyamán az előjáróság által kijelölendő egyes házakhoz.

A tűzifa 130 cm. magasságban minden hézag nélkül állítandó fel és fog az előjáróság megbízottja által átvétetni.

Ajánlatok **f. évi szeptember hó 29-ig** adandók át a hitközségi irodában.

Lugos, 1904. szeptember 16.

Dr. Fényes József,

hitközségi elnök.

Értesítés.

Vagyonbukott **Gilg Antal** tömegéhez tartozó **ingóságokat f. é. szeptember hó 26., 27., 28. és 29-én** délután 3-5 közötti időben eladom a „Concordia“ szálloda helyiségében.

dr László Mór

ügyvéd, mint vb.

Gilg Antal tömeggondnoka.

Occassió!

Mélyen leszállított áron eladom a raktóron levő összes női- és gyermek-kalapokat az összes **divatárú-kellékek** u. m.: szallagok, tollak, virágok, mivel hogy masamod üzlettemmel felhagyok.

Ruhaszövetek igen olcsón, méterenként 18 kr.-tól feljebb. Függönyek, selyem méterenként blousoknak. Jupon és ruhák vásznak, asztalterítők, salveták tucatonként és terítékre 6 és 12 személyre, zsebkendők ajour-szegélyezéssel, törölközők, piqué- és divatkelme.

Uri **bőrkecstyük** . . . 60 kr.
Női „ „ . . . 50 „

Nagy konfektio **szekrények** alkalmas garderober-szekrényeknek, ugymint az összes áruk igen olcsón eladatnak.

A n. é. közönséget szives megtekintésre meghívom. Minden vevő az előnyös vétellel meg lesz elégedve.

Weissmayer Lipót

Pobra-utca, a vármegyházzal szemben.

Képesített felsőnép és polgáriskolai **tanári** elemi iskolákhoz is képesítve van, **órákat ad**, előkészít.

Ajánlatokat e lap kiadóhivatalába, „óraadó“ czim alatt kérem.

Uri-, fiu- és gyermek-ruha különlegességi árúháza.
Klein Miksa, Lugos

Megérkezett : Ujdonság : Megérkezett :

1904 őszi és téli idényre!

Uri ruhák	Fr. 8.50-25.-
„ téli kabátok	„ 10.50-35.-
„ ulster	„ 14.-22.-
„ felöltő	„ 11.-24.-
„ nadrág	„ 2.50-8.50

1904 őszi és téli idényre!

Fiú öltönyök	Fr. 6.-15.-
„ téli kabátok	„ 5.50-16.-
„ ulster	„ 8.-17.-
„ felöltő	„ 6.-12.-
„ nadrág	„ 2.-4.50

Ugyanolyan mint mérték utáni rendelés. — Nagy választék bundaneműekben, városi-, sacco- és utazó-bunda. — Különlegesség gyermek-ruhákban 2-10 éves korig.